

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 7 1947

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

**Sverige overlegen
i Nordisk**

**Ny
Bridgebok**

ROLF BØE:

**BEGYNNER-
BRIDGE**

kommer i nærmeste framtid.

A. M. HANCHES FORLAG

Oslo

SkienSBeregningen.

Av Sverre Gisholt.

En ganske vesentlig og viktig side ved briden er å finne en rettferdig beregningsmåte av resultatene. Dette er ikke lett fordi det er så mange hensyn å ta. En kan selvfølgelig legge sammen scoren (vi forutsetter da at det er lagkamp) og gi det lag seiren som har den største sum. Dette har imidlertid den store ulempe at et stort spill får altfor meget å si i forhold til småspillene. Poenget må jo være å belønne det jevne og gode spill og ikke la ofte tilfeldige svingspill avgjøre matchen.

Derfor regner en gjerne resultatene om i matchpoeng, og veier altså hvert enkelt spill til begge lag mot hinannen og lar det lag som har scoret mest få poeng etter størrelsen av seiren i hvert spill.

Internasjonalt sett er Wienerberegningen den mest kjente. Den opererer med en skala fra 1 til 12 matchpoeng, men dette synes i altfor stor grad å favorisere de store spill. Et slik spill kan jo lett komme til å telle 12 ganger så meget som et lite, og da må det en mengde vunne småspill til for å veie opp disse poengene. Med andre ord får Wienerberegningen den samme svakhet som nevnt om å legge scoren alene til grunn for resultatet.

Den oppfatning som deles av de fleste er at det lag som har vunnet flest antall spill i en kamp har spilt best. Ut fra dette resonnerement ble det i duplikatbridgens første tid rett og slett gitt 2 poeng for hvert vunnet spill og 1 for uavgjort. Her mistet imidlertid de store spill meget av sin interesse, og det er nå engang slik at en momp eller vellykket straffedobling har en egen sjarm ved bridgebordet. Derfor gjaldt det å finne en beregningsmåte som tok hensyn både til antall vunne spill og til scoren.

Det var derfor en strålende idé N. M. Nielsen fikk da han med en belgisk beregningsmåte som grunnlag utformet sin såkalte Oslo-beregning. Her gis det 2 matchpoeng for hvert vunnet spill og 1 for uavgjort. Men i tillegg hertil gis det ytterligere like mange poeng i forhold til lagenes samlede score. Derved blir hensyn tatt til antall vunne spill og samtdig får det lag som har best score sin belønning. Dette synes å være et skritt i riktig retning, og selv om Oslo-beregningen heller ikke er fullkommen, så gir den i alle fall stort sett et godt bilde av kampens forløp.

Enkelte hevder at selv Oslo-beregningen honorerer de store spill for meget. Det er nok en del i denne påstanden, idet scoren i enkelte tilfeller kan få en uforholdsmessig stor innflytelse på resultatet. Men konklusjonen må likevel bli at Oslo-beregningen i alminnelighet gir seier til det lag som har flest vunne spill.

Den innvending alminnelige jevne spillere først og fremst vil komme med overfor Oslo-beregningen er at den er tungvindt. Dette er

det tatt hensyn til i den såkalte SkienSBeregningen. Den er bygget på samme grunnlag som Oslo-beregningen og anerkjenner altså fullt ut at det lag som vinner flest spill nesten alltid bør vinne kampen.

Hovedprinsippet i SkienSBeregningen er at spillene er delt inn i 3 slag, nemlig småspill, mellomspill og store spill. Ut fra dette synspunkt har en gjennom erfaring kommet fram til følgende skala:

Differanse 20—190 gir 1 poeng (småspill)
Differanse 200—740 gir 2 poeng (mellomsp.)
Differanse 750—mer gir 3 poeng (store sp.)

Denne beregningsmåten brukes av så godt som samtlige klubber i Grenland både ved klubbturneringer og privatturneringer, i det hele tatt alltid hvis man ikke er bundet av andre beregningsmåter.

For å vise beregningsmåten i praksis og sammenlignet med f. eks. Oslo-beregningen, kan vi omregne de 7 kampene SkienSBridgeklubb har spilt i Norgesmesterskapet 1946:

	Oslo-bereg.	SkienSBereg.	Vunne spill
1. Skien—Gjøvik	67—61	20—18	13 13
2. Skien—Bærum	77—51	29—12	16 7
3. Skien—Odd	66—62	23—21	15 12
4. Skien—Stavanger	51—77	13—25	9 14
5. Skien—Sinsen	54—74	10—25	7 15
6. Skien—Ruterknekt	70—58	24—21	14 12
7. Skien—Duplikatkl.	70—58	21—16	15 9

Studerer en disse tall nærmere vil man se at SkienSBeregningen tallmessig sett gir samme resultat som Oslo-beregningen. Men da Oslo-beregningen krever en margin på 6 poeng (i disse tilfeller) for å gi seier, vil som man ser kamp nr. 3 som gir uavgjort etter Oslo-beregningen, gi seier etter SkienSBeregningen — for den krever ingen margin for å gi seier. Sammenligner en så kamp nr. 1 og kamp nr. 3, ser man at i kamp nr. 1 fikk Skien seier til tross for at antall vunne spill var likt. Derimot ble det uavgjort i kamp nr. 3 hvor Skien hadde 3 vunne spill mer enn motstanderen, eller med andre ord hadde vunnet 25 % flere spill enn Odd.

Det er videre interessant å legge merke til at kamp nr. 6 og kamp nr. 7 har gitt samme resultat etter Oslo-beregningen, mens antall vunne og tapte spill er høyst forskjellig. Det utslag som SkienSBeregningen gir i disse kampene må vel sies å gi det beste bilde av kampene.

Som en konklusjon kan nevnes at fordelene ved SkienSBeregningen er at den enkel og lett å regne ut, og at den gir et like rettferdig resultat enten det spilles mange eller få spill i en kamp. I SkienSBeregningen er hvert spill et avsluttet hele og innvirker ikke på andre spill, og en har god oversikt over hva en risikerer og tjener i poeng når en har et valg mellom flere muligheter i meldinger og spill.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 7

Juli 1947

18. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniagt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Foran Europamesterskapet

Det første europamesterskap i bridge etter krigen skal spilles i København i juli neste år. Ca. 10 land har allerede tilsagt sin deltagelse, eller iallfall antydning at de ønsker å være med, og flere andre vil ganske sikkert komme til.

Det er rimelig at Danmark som skulle hatt mesterskapet i 1940, får arrangere det nå første gang det holdes etter krigen. Vi tviler ikke et øyeblikk på at danskene på alle måter vil makte arrangementet, hvor krevende det enn måtte bli; vi skulle også tro at de erfaringer som arrangørene høstet under det Nordiske mesterskap isommer vil komme godt med.

Europamesterskapet i bridge 1948 vil samle en meget betydelig interesse fra størsteparten av vår verdensdel og bli fulgt med atskillig større oppmerksomhet enn noen tilsvarende turnering før krigen.

Det er en selvsagt ting at Norsk Bridgeforbund vil gjøre sitt ytterste for å sikre den best mulige representasjon fra vårt land, og at alle forberedelser vil bli truffet *itide*. Det vil ikke nytte å ta ut et lag i siste liten, og møte med det like før turneringen be-

gytter. Her har vi sikkert atskillig å lære av svenskene, både når det gjelder uttagningsprinsippene, treningsmetodene, valget av kamptaktikk og ikke minst med hensyn til aklimatisering og tilpassning til forholdene der hvor turneringen skal spilles. *Kondisjon og nerver* er meget viktige momenter i all idrett, også i bridge. De er også, har vi inntrykk av, minimumsfaktorer i norske representasjonslag idag.

Det er naturligvis ikke mulig å ta ut laget allerede nå til høsten. Men *prinsippet for lagets uttagning* bør være fastslått — og kunngjort — tidligst mulig. Skal uttagningen baseres på en kvalifikasjonsturnering mellom la oss si 4—6 av de presumptivt sterkeste norske klubblag, bør en slik turnering være ferdigspilt kort etter årskiftet. Og velger man å legge Norgesmesterskapet til grunn, må finalen fremskyndes tilsvarende. Også andre uttagningsformer og uttagningsprinsipper kan naturligvis komme på tale, og vi for vår del skal intet ha sagt om prioritetsforholdet mellom dem. Men la oss iallfall få *klare linjer*, og la oss få dem snart.

Overlegen svensk seier i Nordisk mesterskap

Fortjent dansk seier og utmerket norsk innsats i dameklassen.

Turneringens fasitt.

Svenskene: *i en særklasse.*

Nordmennene: *skuffet.*

Danskene: *gått frem.*

Finnene: *står stille.*

«Et land skal vinne mesterskapet og et land skal bli sist, men hvem der enn vinner og hvem der enn taper, så håper vi at vennskapsbåndene spillerne imellem må bli fornyet og nye vennskapsbånd må bli sluttet —»

Slik lød en setning i Danmarks velkomsthilsen i programbladet, — og det skal straks sies at nettopp slik har vi alle følt det, fra vi kom til vi reiste. Det er nå flere vennskapsbånd og sterkere vennskapsbånd enn noen gang før mellom bridgens folk i Norden.

Sverige vandt, og måtte vinne fordi det møtte med to lag som for anledningen var langt sterkere enn alle de andre. Sverige I, *Kock—Werner, Lillichöök—Wohlin* har aldri spilt renere og mer effektivt enn i disse junidagene i København, og som lag betraktet representerte disse fire utvilsomt en sterkere kombinasjon enn de svenske europamestre for 1939, som også omfattet *Kock og Werner*.

Turneringens virkelige overraskelse var imidlertid Sverige II, et ungt, friskt og kondisjonssterkt lag, med meget rike utviklingsmuligheter. *Becker—Hedström, Stormgaard—Walter* spilte hele tiden støtt og sikkert, og imponerte særlig ved sin presisjon og oppfinnsomhet i meldingene. De fikk en uavgjort match, mot Norge I, men hadde ellers bare seire.

Nordmennene skuffet, og skuffet stort. Skiensparet *Gisholt—Hansen* var en hederlig unntagelse, men ellers tror jeg at alle spilte under pari. Astralaget, som skulle være scenevant og ru-

tinert, fant aldri seg selv, det gjelder både laget som sådant og de enkelte parkombinasjoner, og for begge lagene gjelder det at nederlagene mot svenskene i den første runden fikk en meget demoraliserende virkning på kamphumøret og den videre innsats.

Men, uten at det skal være noen undskyldning:

Jeg tror at kollega *Jannersten* trekker litt vel vide konsekvenser av Sveriges seier og Norges nederlag i sitt blad. I bridge som i fotball skal en være varsom med å ta resultatene i en enkel turnering som et generelt uttrykk for styrkeforholdet mellom to land; da er jeg mer enig med *Werner*, som i sin ypperlige tale på festen sterkt understreket hvor lett en noe annen fordeling av hell og uhell i den avgjørende annen halvmatch i den første kampen Norge—Sverige kunne ha snudd resultatet og gitt hele turneringen et annet forløp. Jeg er sikker på at denne uttalelse var langt mer enn en vennlig gestus overfor en slagen motstander. Jeg glemmer aldri Werners alvorsfylte, nesten dystert spendte ansikt der han satt og grublet over om det var noen annen chance til å få hjem en dristig meldt syver enn en tvilsom finesse for å fange kløverdamen. Det var et stykke ut i annen runde, men på det tidspunktet var matchen ikke mer avgjort enn at denne ene damen kunne ha gjort utslaget. Hun satt som hun skulle; og like vilige og like føyelige overfor den dristige frier var nesten alle de damene en var ute etter under den hektiske siste halvrunde, da 29 poengs ledelse tvang oss over på en forsiktig taktikk, mens svenskene tok alle chanser og fikk alt til å klaffe! Nå ja, svenskene vant jo ikke bare over oss, de vant over hele linjen. Deres to lag scoret 23 av 24 oppnåelige poeng, mot

Norges 13, som strakk til annen plass, og dermed er igrunnen alt sagt både om svensk overlegenhet og om vår svake form for anledningen.

Danmark kom på tredje plass med 11 poeng. Det skal imidlertid sies at danskene var meget uheldige med brøkene i flere av sine kamper, særlig mot Norge, og at de med litt mer flaks lett kunne ha innhentet eller endog passert oss. De har gjort meget betydelige fremskritt, og nærmer seg nordisk toppklasse.

Det samme kan dessverre ikke sies om finnene som bare fikk 1 point, ved en uavgjort match mot Norge I. Det er i første rekke konkurranserutine det synes å skorte på.

Derimot var de finske damene meget flinke, selv om også de havnet nederst på listen, med 3 poeng. De danske damene vant en knepen, men meget populær og meget velfortjent seier. Det var fruene *Frænckel*, *Kjeldsen*, *Wilmington* og frøkne *Nyholm* og *Thostrup* som ble nordiske mestre på spinnesiden. Deres nærmeste konkurrenter var de norske damene, fruene *Bergh*, *Hauger*, *Mathiesen*, *Rasmussen* og *Østen*. De spilte alle meget godt, og scoret 8 poeng, mot Danmarks 9. Det er all grunn til å lykønske dem med denne innsats.

Arrangementet var utmerket, selv om en og annen detalj kanskje kunne vært ordnet anderledes, iallfall etter norsk oppfatning. A. *Elgaard* var en både myndig og alltid like elskverdig og hjelpsom turneringsleder. Sven *Halvorsen*, det danske forbunds president, var den fortrinlige vert og omtenkssomme organisator, ypperlig sekundert av M. W. *Mathiesen* og G. *Schousen*. Gjestfriheten vi ble mødt med var makeløs, og både åpningslunsjen og avslutningsfesten, den siste med Sv. G. *Folkmann* som en uforlignelig toastmaster, vil stå som et mønster for slike tilstillinger for fremtiden.

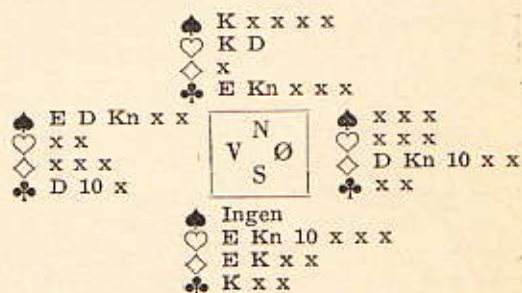
Og så noen spille fra turneringen. Jeg må dessverre gjengi dem etter hukommelsen, da jeg ennå ikke har fått kortfordelingen og meldingene for

hvert spill, som skulle bli ettersendt. Av samme grunn må utvalget denne gang vesentlig bli begrenset til spill jeg selv var med på.

Svenskene spilte som sagt blenden — sikkert, oppfinnsomt, og dertil heldig — og det gjaldt ikke bare førstelaget med Kock og Werner i spissen, men også Sveriges unge annet lag. Særlig i de store svingspillene var svenskerne våre overmenn, og da Wienerberegningen, som det ble spilt etter, legger en uforholdsmessig vekt på de store talls spill, måtte det gå som det gjorde.

Norge møtte Sverige i første runde, og tapte begge kampene. Det virket sterkt deprimerende på begge de norske lag, som siden spilte uten gnist og langt under pari. Etter første halvrunde ledet Norge I mot Sverige I med hele 29 poeng, et forsprang som det i et oppgjør mellom to i alminnelighet så jevne lag skal svært mye til å innhente. Men i annen halvrunde snudde bladet seg fullstendig, svenskene ikke bare innhentet forspranget, men distanserte oss med stor margin. I annen runde presset svenskene kortene til det ytterste og kortene lot seg presse. Det ble spilt med nye kort, som heller ikke var vasket på forhånd. Det ga store spill, og kortsitsen favoriserte som sagt nesten alltid den dristigste melder.

Her er et eksempel:

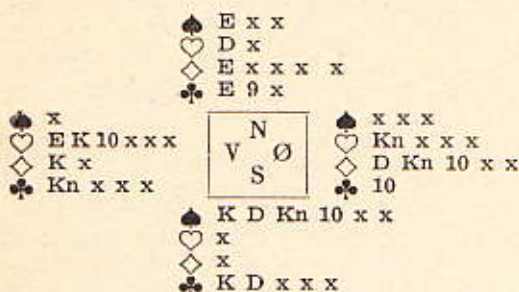

Kock og Werner meldte 7 hjerter i dette spillet, det norske paret stanset på 6. Objektivt sett skal storeslemmen ikke meldes. Den kan bare vinnes hvis kløverdamen sitter foran knekten, og selv da må den sitte tredje. Vinner-sjangsen er altså betraktelig under 50 pst., mens en storeslem normalt ikke

skal meldes på under 75 pst. sjangse. Men damen satt som den skulle, og dermed vinnes storeslemmen, selv med trumf ut.

Tre-fire utgangskontrakter, like dristig meldt, kom i tillegg og dermed var kampen tapt.

Her er en slem, som jeg ikke kan tilgi meg at jeg ikke fikk hjem.

Finnene, som vi for anledningen spilte mot, stanset på 4 spar, noe som ikke akkurat vitner om særlig høyt utviklet melderteknikk. Makker og jeg kom i slem etter følgende meldingsforløp:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	pass	1 ♠	2 ♥
2 ♠	3 ♥	4 gr.	5 ♥
5 ♠	pass	6 ♠	pass
pass	pass		

Hjertes K kom ut, jeg stjal annet hjertespill, trumfet 5 ganger og gikk løs på kløver. Kongen ble spilt fra egen hånd, Øst la tieren. Det kunne bety hva som helst, blant annet at han hadde Kn 10 alene. Jeg fortsatte med en liten, og da en liten kom fra Vest, et litt skjelvende, anstrengt nonchalant påkast, var jeg temmelig sikker på at Vest hadde hold med knekten. Jeg tror jeg tenkte minst 10 minutter før jeg bestemte meg. Øst hadde støttet sin makker i hjertes, det måtte være en fordelingsstøtte, og da den samme Øst hadde vist tre spar, var det meget sannsynlig at det var en singleton i kløver han hadde støttet på. Jo mer jeg tenkte, jo mer ble jeg overbevist om at Kl. 10 var en singleton.

Hvoretter jeg bad om å få kongen fra bordet, og gikk bet.

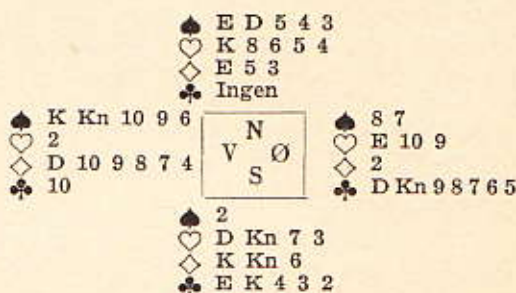
Naturligvis var det feigt ikke å føl-

ge sin overbevisning og knipe med nieren, men det er mange hensyn som kan spille inn ved slike spill. Det ene var: spilleren ved det andre bordet vil nok ikke knipe, og sitter da knekten fjerde, får vi uavgjort spill. Og det andre, som jeg kanskje ikke skulle ha brydd meg om, var dette: hvis jeg topper, hvilket er det normale spill, vil intet menneske kunne bebreide meg det. Men kniper jeg og går bet, får jeg høre det resten av livet.

Men finnene kom altså i det hele tatt ikke i slem, og dermed var spillet tapt med stor margin, og denne match mot Finland endte uavgjort, det eneste poeng Finland oppnådde i turneringen.

Det eneste poeng Sverige avga i det nordiske mesterskap skrev seg som nevnt fra den uavgjorte match mellom Norge I og Sverige II. Det var et ualminnelig spennende og hardt oppgjør, med en klar norsk ledelse etter første runde og svensk utligning i annen.

Et dramatisk spill var dette:

Begge lag kom i 6 hjertes spilt av Syd. Mot Leif Christiansen og meg meldte svenskene på følgende måte:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	2 ♣	2 ♥	pass
4 ♦?	pass	5 ♣	pass
5 ♥	pass	6 ♥!!	pass
pass	pass		

Nords 4 ruter er naturligvis spørremelding. Da Syds svar benekter hj. Ess, stanser Nord på 5 trekk, men Syd, som har tillegg, går i slem.

Kl. 10 kom ut, og svensken Becker fikk sin kontrakt. Ved det andre bordet var både utspillet og resultatet det samme, så det ble uavgjort spill.

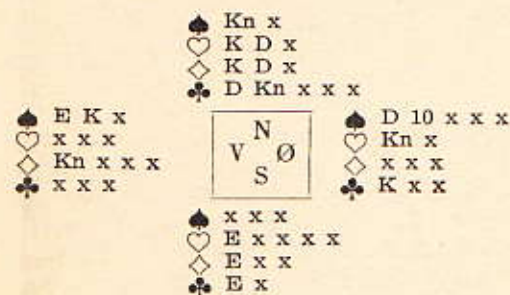
Hverken Becker eller Larssen, som satt Syd i det andre rommet, spilte imidlertid helt korrekt. Ved begge bord ble spillet vunnet ved skvis mot Vest, men ved begge bord kunne kontrakten vært betet. Becker spilte på et tidlig stadium hj. D fra egen hånd og fortsatte neste gang med hj. Kn. Det er lett å se at kontrakten da betes hvis Øst bruker hj. 9 på tredje eller fjerde sparspill.

Larssen la spillet riktigere an, men kunne også vært betet, da han etter første sparstjeling gikk hjem på trumf istedenfor ved ruter. Hadde Øst da brukt esset og fortsatt med trumf, ville skvisen vært forpurret.

Imidlertid er spillet utapelig ved følgende kortføring:

Kl. 10 kommer ut og stikkes på egen hånd, en ruter kastet fra bordet. Så spar til esset (det ville være for dristig å ta finesse) og spar til trumf. Så ruter til esset og igjen spar til trumf. Så hj. D. Øst kan gjerne stikke og returnere hjerter, som tas på egen hånd. Så kl. K, som bordet kaster en spar på, og kløver til trumf. Nå følger resten av hjertene. I sluttposisjonen har Nord sp. D og ru. 5, Syd K Kn i ruter. På dette tidspunkt er Vest ferdig, han kan ikke holde både sp. K og ru. D annen.

Her er en av våre store og helt utilivelige feil:

Jeg satt Syd og åpnet med en hjerter, og makker fikk det pussige innfall å melde en spar. Min beste melding er nå formodentlig en grand, hjerterfargen er jo ikke akkurat gjenmeldbar. Men med tre trumf og dobbelton i kløver egnet hånden seg best for trumfkontrakt, fant jeg ut, og sa følgelig

2 spar. Larssen ville spille grand, og underslo hjerterstøtten. 3 grand!

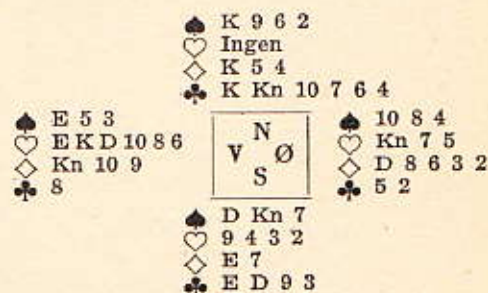
Dansken Axel Nielsen, som hadde utspillet, gav seg god tid, sukket og stønnet, og bestemte seg omsider for spar ut. Han var senere meget stolt av dette utspillet, og det hadde han også all grunn til.

Eiendommelig nok havnet også danskene ved det andre bordet i 3 grand. Men her kom ikke spar ut, enda ingen av dem hadde meldt fargen. Dermed gikk kontrakten hjem.

Som en ser er 5 trekk i hjerter utapelig, og det skulle ikke være noe kunststykke å havne i hjerterkontrakt.

Her er et spill hvor to taktiske passmeldinger fra Vest førte svenskene på avveier:

Giver: Syd.
Sone: Nord—Syd.

Meldingene ved vårt bord med svenskene som Nord—Syd:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	pass!	1 ♠	pass
1 gr.	pass!!	3 ♣	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest tok naturligvis seks hjerterstikk og sp. Ess, hvilket gav 2 betet. Nordmennene ved det andre bordet meldte utgang i kløver.

Hvis Vest melder hjerter, er det utelukket at Nord—Syd havner i grandkontrakt. Så det kan lønne seg å holde munn, selv om en har kort til å melde.

Meget av et lyspunkt i København var de norske damers innsats.

Her er et spill fra dameturneringen, hvor fru Bergh ved en briljant kort-

Teknikken i parturneringer.

Av Rolf Bøe.

I parturneringer må De ta en dobbelt oversikt når kortene kommer på bordet. Først den vanlige oversikten som i robberbridge, for å studere spillets muligheter i den kontrakten De er havnet i, og deretter søke å finne ut hva majoriteten av de andre bord kan ha meldt. Når dette er brakt på det rene, kan De bestemme Dem for hvordan det skal spilles, og hvor mange trekk De bør ha. Hvis De ved å spille safe kan sikre Dem en bedre score enn minst halvparten av de andre bordene kan få, bør De spille safe; men hvis De er havnet i en lite poenggivende kontrakt bør De ta allverdige sjanser for å innhente det forsomte, hvis det lar seg gjøre da.

Jeg skal gi noen eksempler:

♠ E K 4 2
♥ E 5
♦ E Kn
♣ E 10 9 7 2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D 5
♥ K D 6
♦ K D 4
♣ D 8 5 4 3

føring fikk hjem en ytterst vanskelig kontrakt:

Giver Nord. Sone: Alle.

♠ E 10 4
♥ 2
♦ K 5 3 2
♣ K D 8 7 5

	N	
V	Ø	
	S	

♠ 3
♥ E 9 8 4 3
♦ Kn 10 8 4
♣ K 6 3

♠ K 9 8 2
♥ D 10
♦ E 9 7 6
♣ 10 9 4

♠ D Kn 7 6 5
♥ K Kn 7 6 4
♦ D
♣ Kn 2

Meldingene:

Nord:	Syd:
1 ♣	1 ♥
2 ♣	2 ♥
3 ♣	4 ♠

De er havnet i 6 kløver i faresonen som Syd. Vest spiller ut ru. 10, og De tar overblikket. De kan spille safe, under forutsetning av at det ikke blir stjebling, ved å trekke en liten kløver fra Dem selv og legge tieren hos Nord hvis Vest legger liten. Viser Vest renons tar De esset, det samme gjør De hvis han tar en honnør. På denne måten kan De bare tape et kløverstikk. På den andre siden kan De få alle stikkene hvis kongen skulle sitte singel, ved å slå esset, eller hvis Øst skulle ha knekten singel ved å trekke damen fra Syd. Men dette innebærer en fare, skulle kløverne sitte 3-0 på den gale siden (hos Vest hvis De slår esset, hos Øst hvis De trekker damen) går De bet.

Hva kan andre ha meldt? 6 grand er sikker under de samme forutsetninger som 6 kløver. 6 grand gir 1440 poeng, i en kløverkontrakt kan De ikke få mer enn 1390 selv om De får 7 trekk.

Hvorledes vil De spille? De skal spille safe, ut fra følgende betraktninger: Har majoriteten havnet i 6 grand, får De en dårlig score i alle tilfelle hvis ikke kløverne sitter skjevt, og mange av spillerne er grådige. Har flesteparten stan-

Utspill ru. Kn. Øst stakk med esset og returnerte hj. D. Ser De poenget eller rettere poengene?

Fru Bergh stakk ikke over med kongen, men lot damen beholde stikket! Så kom ruter, fruene kastet en hjerter på egen hånd og stakk med kongen på bordet. Tredje ruter ble spilt til trumf, etterfulgt av kløverfinessen. Så kl. Ess og kløver til trumf på egen hånd. Så hjerter til sp. 4 og den siste ruter hjem til trumf. Så en hjerter, som ble stukket med sp. Ess på bordet! Deretter kløver. Hvis Øst nå bruker sp. K, kastes hj. K og resten står. Legger Øst en liten trumf, trumfer Syd over og spiller hj. K. til bordets sp. 10, hvorved resultatet blir det samme. Slik skal det gjøres!

R. H.

set på 3 grand får De en god score hvis De bare klarer kontrakten. Det er neppe rimelig at flesteparten er havnet i 6 kløver, så De får ikke stort tillegg i matchpoeng for å få 7 trekk. Men De kan risikere temmelig meget, hvis det går galt.

De spiller 3 grand som Syd. Vest begynner med sp. 10. De kan sikre Dem 5 trekk ved å legge syveren på bordet. Legger De kongen, kan De gå bet hvis Vest har damen og Øst esset.

Hvis ikke spar kommer ut har De 13 stikk. Hvis Nord hadde hatt granden, ville 6 trekk vært opplagt i alle fall, og 7 trekk hvis ikke motparten hadde tatt for spares i første omgang.

Hva vi De gjøre?

De skal ta sparkongen. Det er lite rimelig at Vest har både esset og damen, og ved å ta sparkongen kan De få alle stikkene hvis Øst har damen og ikke esset. De kan nok gå bet ved denne spillemåten, men 5 trekk har De sørgelig liten bruk for, andre bord får nok minst 6 trekk, og da kan det være det samme for Dem enten De får 5 trekk eller De går bet. Vi ser bort fra de parene som er havnet i 6, for dem kan De likevel ikke gjøre noe med.

Her er også en uforsiktig spillemåte på sin plass:

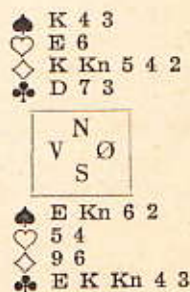
De er på en eller annen vidunderlig måte havnet i 4 spar som Syd. Vest spiller ut kl. 9, Nord legger liten og Øst legger syveren, Syd får for kongen og tar overblikket. Det er tydelig noe galt med sluttmeldingen, for 6 hjerter og 6 ruter må være opplagt. Noen av de andre parene er vel havnet i 6, dem er det ikke noe å gjøre med. Men det kan være andre par som har meldt 4 hjerter, og disse parene vil få 6 trekk, hvilket gir + 680. (Vi forutsetter at De er i faresonen). Altså må De prøve om De kan få 6 trekk De også. Kan De ikke det, er det likegyldig hva De får, det blir en 0 i matchpoeng i alle tilfelle.

Det eksisterer en safevariant her, som garderer mot 4—2 fordeling i trumf. De slår E og K, og deretter spiller De hjerter og ruter. Motparten kan ta sine 2 sparstikk når De vil, men De får resten. Men det er ingen ide å spille safe på + 650 når det ikke gir noen matchpoeng, De må derfor håpe på 3—3 fordeling i trumf og spille spar 3 ganger. Hvis nå f.eks. Vest har D Kn fjerde i trumf, går De uhyggelig mange bet, De blir trumfet ut, og så kommer kløver gjennom Nord's dame.

Da spillet forekom, satt kortene slik, idet Øst—Vest hadde:

Syd gikk en bagatell av 5 bet, ÷ 500, men det viste seg at + 650 også var blitt bønn, så han tapte ingenting. Men hvis sparene hadde sittet 3—3, ville han fått 2 1/2 poeng, idet 5 andre par spilte 4 hjerter og fikk 6 trekk.

De spiller 4 spar som Syd. Vest be-

En bridgeprat med Halle:

Fire høvdinger ved det grønne bord

Dette var lenge, lenge siden, dengang menneskene truet hverandre med atombomber og andre dumme og slemme ting, og dengang de aldri kunne bli enige selv om de enkleste løsninger av sine felles problemer fordi deres forstand var formørket av gjensidig mistenksomhet og kronisk havesyke.

De skulle netopp til å begynne på en ny stor krig, nærmest av den grunn at det rundt omkring i de forskjellige landene ennå var noen hus og anlegg igjen som ikke var blitt ødelagt under de to foregående kriger, da fire av deres mest navngjetne høvdinger møttes til konferanse i Paris. Det var nemlig fast skikk på den tiden at store menn kom sammen flere ganger om året for å fortelle hverandre hvor uenige de var, og for å utveksle ukvemsord i hele verdens pãhør.

Også denne gang begynte konferansen med de vanlige utfall og trusler, og en av høvdingene, Zolotov, sa like ut, at han ikke var kommet for å la seg belære av folk som bare levet på

andres arbeide. Han fikk straks svar på tiltale av Farshall, som hørte hjemme på den andre siden av havet, hvor det var velstand og overflod og hus så høye at man kunne stå på taket og skrape maling av himmelen. Han sa at han ville låne dem penger hvis de var snille og medgjørliche og ikke kranglet i utide, og Devin og Gidault svarte da i kor at de gjerne ville ha pengene hans, bare de slapp å betale dem tilbake. Dette siste gikk også Zolotov med på, men han ville ikke love å være medgjørlich, sa han, for det fikk bli hans egen sak, som de andre ikke skulle blanne seg opp i. Og så skrek de i munnen på hverandre, og sa at verden var delt i to, og at det kunne brake løs hva dag det skulle være.

Det var svært varmt i Paris den sommeren, og da de hadde spist lunsj og skulle til å grave frem nye skjeldsord, foreslo verten at de skulle ta en pause med noen kalde drinker og et slag kort nede i kjelleren. Zolotov så seg mistroisk omkring og mumlet noe

gyunner med ru. E og fortsetter med ru. 3, som De stikker med kongen på bordet. Og så var det fortsettelsen. De teller 5 kløverstikk, 1 ruterstikk og 1 hjerterstikk, følgelig må De ha 3 sparstikk for å klare Dem. De kan få 4 sparstikk hvis Øst har damen tredje, ved å knipe med knekten. men har Vest da damen annen går De bet, idet Øst må få et sparstikk han også. Hva skal De gjøre, spille safe på 4 trekk eller ta en sjanse på 5?

Det er neppe rimelig at hovedmassen av Nord-Sydparene er havnet i 4 spar, det er ikke moderne å melde en utgang med 7 trumf fordelt 4—3. Det er derimot stor sjanse for at mange spiller 3 grand, hvor hjerter er det naturlige utspillet. Da vil spilleren få 9 stikk hvis spardamen sitter hos Øst, og 10 stikk hvis den sitter akkurat tredje. Nå bruker en jo i de fleste parturneringer i

landet å la det fjerde trekket i grand telle likt med tilsvarende antall trekk i spar eller hjerter, det vil igjen si at grandspillerne i heldigste tilfelle kan oppnå det samme som Dem, hvis De sikrer Dem kontrakten. Med enhver annen sparfordeling er det umulig for grandspillerne å få + 620.

De kan derfor spille safe, slå sp. E og sp. K, og deretter spille en liten spar fra Nord. Med enhver 3—3 fordeling vil De nå få kontrakten, likeledes med en 4—2 fordeling unntatt akkurat damen fjerde hos Vest.

Konklusjonen av dette blir: Spill safe hvis De er havnet i en heldig kontrakt. Ta alle mulige sjanser hvis De er havnet i en uheldig kontrakt. Vei sjansene for og imot hvis De er havnet i en kontrakt som de fleste sannsynligvis har meldt.

Rolf Bøe.

om at han ikke ville innlate seg med profesjonelle pokerspillere, men da han fikk vite at det var meningen å spille bridge, ble han lettere til sinns og gikk med på forslaget.

Konjakken i de runde, isavkjølede glass hadde en fin, velgjørende buké, de gobelinkledte veggene i Palais du Luxembourg's historiske kjellersal skjernet mot varmen, og ikke minst bidro de mange poengrike spill til å dempe gemyttene og skape en mer forsonlig atmosfære.

— Det lønner seg aldri å være for grisk, sa Gidault, jeg kunne lett ha vunnet kontrakten, bare jeg hadde tenkt meg litt om. Spillet var dette:

<p>♠ 10 9 5 ♥ EK 10 6 5 3 ♦ 9 6 2 ♣ Kn</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♥ E D 8 4 2 ♦ D 9 8 2 ♣ 10 D 10 7</p>	<p>♠ 7 ♥ Kn 7 4 ♦ E 7 4 ♣ EK 8 6 4 3</p>
	N											
V		Ø										
	S											

Gidault satt Syd og meldingene hadde gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♥	2 ♦	2 ♠
3 ♣	3 ♥	4 ♣	4 ♥
5 ♣	pass	pass	pass

Hjertes kom ut, bordet trumfet. Nå spilte Gidault ruter til esset og trumfet enda en hjerter på bordet. Så tok han E K i kløver, i håp om 2:2 sits. Men Øst hadde kløverhold. Dermed måtte Gidault avgi hjerterstikk og sparstikk og gikk bet.

— Utilgivelig spilt av meg, sa Gidault, jeg var så opptatt av å ta stikk at jeg glemte å gi stikk. Det er med bridgespillere som med utenriksministre, er de for griske, går det galt. Etter å ha trumfet hjerter i utspillet, skulle jeg ganske enkelt gitt fra meg et kløverstikk. Da hadde jeg fremdeles hatt en kløver på bordet til beskyttelse mot hjerterangrep, og ingen hadde kunnet hindre meg i å komme inn, trumfe ut, og ta alle ruterstikkene.

I neste robber satt Zolotov Syd, og gjorde den samme erfaring, at en må gi for å få:

<p>♠ E 5 ♥ EK 7 6 4 ♦ Kn 5 3 ♣ 10 6 2</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♥ K 8 6 3 ♦ 10 ♦ D 9 6 4 ♣ Kn 9 7 4</p>	<p>♠ D 10 4 ♥ 9 5 2 ♦ EK 8 ♣ EK 8 3</p>
	N											
V		Ø										
	S											

Meldingene:

Syd:	Nord:
1 ♣	1 ♥
2 gr.	3 gr.

Vest spilte ut sp. 2, Øst kom inn på kongen og returnerte sp. 3. Bordet kom inn og fortsatte med en liten hjerter. Her gjelder det å gi, sa Zolotov smilende, og lot Øst få stikken for tieren. Øst fortsatte med spar, Zolotov kom inn på damen og trakk hjerter til esset. Men Øst viste renons, og spillet var tapt.

— Gikk jeg virkelig bet, enda jeg hadde over 7 honnørstikk på de to hender og enda jeg generøst lot dere få det første hjerterstikken, kom det ulykkelig fra Zolotov.

— De var gavmild, men ikke gavmild nok, sa Farshall og fylte fornøyet sit glass. I og med sp. 2 kommer ut og sp. 3 spilles tilbake, er det opplagt at sparene siter 4:4. Og da har De sikkert spill ved å overlate oss to stikk i hjerter til å begynne med. Spiller De en liten hjerter og lar den gå også annen gang, må De få Deres ni stikk.

I neste robber var det Farshalls tur. Kortene var:

<p>♠ 10 3 ♥ K 7 3 ♦ KD 8 3 ♣ Kn 8 7 3</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ K 5 4 ♥ D 9 8 6 4 ♦ E 9 ♣ E 6 2</p>	<p>♠ D 9 8 6 2 ♥ 5 2 ♦ 6 5 4 2 ♣ 9 5</p>
	N											
V		Ø										
	S											

Og meldingene hadde gått:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	dobl.	pass	2 ♢
pass	2 gr.	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

Vest spilte ut sp. 6, Øst la kongen, Syd esset. Så spilte Farshall ruter, Øst stakk og fortsatte med spar. Vest lasjerte, så Farshall fikk også annet sparstikk. Imidlertid kunne han ikke få ni stikk uten å gå innom kl. Ess, og da Øst kom inn, spilte han sin tredje spar, og kontrakten ble betet.

— Det er den samme griskhet som gjentar seg gang på gang, sa Zolotov. De ville absolutt ha to sparstikk, og De fikk dem, men det kostet Dem kontrakten. Øst må ha begge de to essene De mangler, og det er lite tenkelig at han har fire spar siden han har åpnet med hjerter. Følgelig skal De lasjere spar to ganger, det koster Dem et sparstikk, men da vinner De til gjengjeld spillet.

— Jeg var visst for grisk, innrømmet Farshall.

— Det er en typisk amerikansk egenskap, sa Zolotov med et stenk av alvor. Den dag dere oppgir Deres baser på Island og Grønland, overlater Hellas og Tyrkia til seg selv og trekker alle amerikanske troppene hjem fra Kina, og helst også fra Japan...

— Den dagen, avbrøt Farshall ham, vil russiske tropper stå i Hellas og Tyrkia, og sikkert også i Kina og Japan.

— Dette er politikk, falt Devin inn, og politikk skal vi ikke ha noe av her ved kortbordet.

— Men penger vil dere ha alle sammen, bet Farshall ham av.

— Men er det ikke det bridgen idag har lært oss, sa Gidault, at det gjelder å gi, ellers får en aldri det en skal ha. Vi må lasjere for å kunne innkassere.

— Hvis Zolotov går med på å lasjere Ungarn og Polen...

— Nei, nå må De gi Dem Farshall, vi er da ikke kommet til Paris for å være ubehagelige mot hverandre, vi er kommet for å spille kort, sa Devin.

— Ja, det er vi, støttet Zolotov ham, skål alle sammen!

— Det er Dem til å melde, sa Zolotov til Farshall, jeg tenkte å foreslå at vi skulle drikke dus, men dette idiotiske og fattigslige sproget Deres har ikke en gang noe ord for det. Er det noe rart i at dere er så utilnærmelige når dere ikke en gang kan få sagt du til hverandre. Begynn og meld, Farshall.

Farshall satt Øst, Devin Syd, Zolotov Vest og Gidault Nord og kortene var:

	♠	E K D Kn		♠	10 9 8 7
	♦	D Kn 10		♦	E K 8 7 5
	♥	E Kn 3 2		♥	D
	♣	E D		♣	K 7 2
♠	Ingen		♠	6 5 4 3 2	
♥	9 6 4		♥	3 2	
♦	K 10 9 8 7 6 5 4		♦	Ingen	
♣	10 9		♣	Kn 8 6 5 4 3	

	N	
V	Ø	
	S	

Og meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	pass	4 ♢	dobl.
pass	4 ♠	pass	pass

Vest spilte ut hj. 9, Farshall tok E K og en liten hjerter. Devin kastet en kløver. Det hadde ingen hensikt å bruke trumf, hvis Zolotov bare hadde to hjerter, ville en hvilken som helst trumf hos ham stikke Syds spar. Imidlertid fulgte Vest hjerter, Nord kom inn og spilte spar, hvorved den kjedelige trumfsits kom for dagen. Vests 4 ruter måtte være forhindingsmelding, resonnerte Devin, en syv-eller åttekortfarge, men neppe med K D i spissen. Med K D åttende ville ikke Vest avgitt en slik forhindingsmelding, og ialfall ville han da gått i 5 ruter, etter at hans makker ikke hadde funnet å kunne doble 4 spar.

Det var tydelig at spillet ikke kunne vinnes ved reserve dummy, Syd kunne ikke stjele Nordts rutertapere, da Øst ville legge i sine trumf, som var høyere enn Syds.

Følgelig trumfete Devin ut, og situasjonen var:

♠ Ingen ♥ Ingen ♦ K 10 9 8 ♣ 10 9	♠ Ingen ♥ Ingen ♦ E Kn 3 2 ♣ E D	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V O</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ Ingen ♥ 7 5 ♦ D ♣ K 7 2
N						
V O						
S						
♠ 6 ♥ Ingen ♦ Ingen ♣ Kn 8 6 5 4						

— Hvis jeg nå spiller kl. Ess og kl. D, sa Devin henvendt til Farshall, må jeg formodentlig regne med at De ikke vil stikke med kongen?

— Nei, det kan De stole på at jeg ikke gjør, svarte Farshall, jeg har da lært at det lønner seg å gi, iallfall i første omgang.

Men hvis jeg spiller kl. *dame* først, vil De da stikke?

— Ja, da tror jeg jeg stikker og gir hjerter tilbake, så må De trumfe på egen hånd og kl. Ess blokerer fargen.

— Det er nok ikke fullt så lett, smilte Devin tilbake, da vil det nemlig ikke være noe kløveress lenger, det kaster jeg på Deres hjertespill samtidig med at jeg trumfer det på egen hånd. Og har da Zolotov tieren og nieren dobbel i kløver så står alle kløverne mine.

— Nei, nå må De spille og ikke snakke, sa Zolotov utålmodig.

— Jeg får gjøre det, sa Devin, og trakk kl. D.

— Og jeg stikker *ikke*, sa Farshall, som nå hadde fått et ganske godt bilde av situasjonen.

— De bare gir, sa Devin, og trakk en liten ruter fra bordet. Damen kom fra Farshall, Devin stakk med trumf. Så fulgte kløver til esset, og en liten ruter, som satte Zolotov inn. Han måtte spille ruter inn i bordets saks, og Devin fikk resten.

— Dette var fint levert, sa Gidault mens hovmesteren brakte inn en ny flaske.

— Ja, meget fint, supplerte Farshall, jeg skal virkelig anbefale for

Kongressen at De får alle de pengene De trenger.

— Da tror jeg sannelig at jeg tar min del jeg også, siden dere absolutt vil prakke disse usle dollars på oss, lo Zolotov mens han hevet glasset.

Litt senere på kvelden ble fransk innført som offisielt forhandlingssprog, enda Gidault var den eneste som kunne tale det. Men fransk hadde da et ord for d u, og det ordet kunne de alle sammen og brukte det flittig under den resterende del av samværet.

Siden denne historiske sammenkomst, som la grunnlaget for et tillidsfullt internasjonalt samarbeide og innvarslet den periode av fred og fordragelighet som allerede har vart i mange hundre år, har det som kjent vært en ufravikelig regel, at alle mellomfolkelige konferanser begynner med bridge og slutter med bridge. For vår tids mennesker er det en selvfølgelighet. Men dengang var tanken ny, og det var nærmest et tilfelle som gjorde at den ble satt ut i livet.

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,

STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,80 norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

Mer Naturbridge.

Av Joe.

Drevne turneringsspillere kan som regel gjøre seg opp en mening om styrke og kortsits på basis av meldinger, utspill og spillets utvikling, vel å merke hvis motspillerne også er noenlunde erfarne. Konkurransesbridge er nå så utviklet at man sjelden møter nye og ukjente «våpen» i spilleføringen, og selv om bridgen i seg selv er mangfoldig, blir spillet i turneringer nokså ensrettet.

Det er derfor forfriskende å få en dose ren naturbridge inn i den teori-fylte duplikatbridge. Jeg har av og til det privilegium å få et innblikk i den edle kunst av en sjarmerende representant for det såkalte svake kjønn som med kledelig beskjedenhet en sjelden gang lar seg overtale til å spille duplikat. Som Woodhouse ville ha uttrykt seg, svinger hun en meget habil og velleiet bridge-neve, fortrinsvis i robberbridge, og kan ut fra sitt kvinnelige instinkt prestere ting som er en mester verdig.

Som f. eks. følgende spill:

♠ E D Kn 10 x x x	♠ 5 4 3 2										
♥ Kn 9	♥ E x										
♦ D Kn	♦ E 8 7										
♣ x x	♣ K Kn x x										
	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ x ♥ x x x x ♦ x x x x ♣ D x x x
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ K										
	♥ K D 10 8 x										
	♦ K 10 9 x										
	♣ E x x										

Som Syd havnet jeg i 4 hjerter. Den skjønnne som satt Vest hadde slengt inn en sparmelding, og spilte etter en svak men kledelig pannerynken ut ruter Kn. Etter det vanlige overblikk så jeg sjansen til overstikk, gikk på med ruter E, la selv nieren av hensyn til avblokkering, og trakk trumfess fra bordet. Den skjønnne la knekten. Etter dette måtte Øst ha 9 x x x x opprinnelig i trumf, og jeg stakk trøstig neste trumf med återen. Med en fraværende mine tok

Vest sticket for nieren, spilte spar E og spar D. Jeg trumfet ut og gikk inn på bordet for å knipe ruter dame gjennom Øst. Men akk, damen satt hos den skjønnne, og da jeg måtte avgi et kløverstikk, gikk jeg en bet. (Ved det annet bord fikk Syd 5 trekk.) Da jeg komplimenterte Vest med hennes geniale spill, særlig av hjerterknekt på mitt ess, kom det uskyldig: «Skal jeg ikke legge den høyeste når jeg har to?»

Verre ting var meg i vente. I neste spill kom jeg i 4 spar på følgende hånd:

♠ 10 8 6	♠ E K x										
♥ x x x x x	♥ E K D x										
♦ E Kn 9 x	♦ D x x										
♣ x	♣ E D x										
	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ Kn ♥ x x x ♦ K x x ♣ x x x x x
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ D 9 7 x x x										
	♥ Kn										
	♦ 10 8 7										
	♣ K x x										

Det skulle jo være en god kontrakt. (Ved det andre bordet fikk Syd 7 trekk etter utspill av kløver.) Forsøk nå, før De leser videre, å finne ut hvorledes naturbarnet i Vest betet meg. Hennes cyclamentuppede hånd spilte atter ut den skjebnesvangre ruterknekt, men med tieren på egen hånd følte jeg meg noenlunde trygg. Jeg la damen på bordet, Øst stakk med kongen. Det var likegyldig hva jeg gjorde med neste ruter; den skjønnne innkasserte 3 ruterstikk og spilte den 13. ruter til tredobbel renons. Øst ofret trumfknekt, og jeg måtte med en dyp kompliment avgi et trumfstikk til min overmann i Vest.

Jeg har nå fått et kompleks for knekter og niere, men om De spør meg hvor man får oppleve slik forfriskende «back-hand» i bridge, svarer jeg som postvesenet: «Adressaten ukjent». Jeg bare konstaterer at i bridge kan naturen ofte gå over den Culbertsonske opp-tuktelse.

E K S P E R T K L U B B E N

Aprilkonkurransen:

1. pr. Magnhild Rinnan, Gregusgt. 1, Trondheim.
2. pr. Karl Netland, Voll på Jæren.

OPPGAVE NR. 13.

Meldingene har gått:

Syd:	Nord:
1 ♥	3 ♥
4 ♥	

De sitter Øst. De og blindemann (nord) har:

♠	E D 10 3	♠	9 8 6
♥	Kn 10 7 5	♥	D 8 6
♦	9 4 3	♦	E K D 5
♣	E D	♣	10 3 2

Deres makker spiller ut ru. 8, og De innkasserer 3 ruterstikk. Både Syd og Vest følger alle 3 gangene. Hva spiller De nå? Hvorfor?

OPPGAVE NR. 14.

Meldingene er gått, med ingen i faresonen:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 gr.	dobl.	redobl.	?

Hva melder De nå som Syd med

♠	8 4 3 2
♥	10 5 4
♦	8 4 2
♣	9 5 3

Begrunnelse.

Løsningene sendes innen 10. september til Rolf Bøe, Eugenielt. 1, Oslo. Vi utdeler de vanlige premier.

Følgende oppnådde score for aprilkonkurransen:

2 poeng.

K. Aarskog, Uggdalseidet, K. E. Akre,

Kristian Arnesen, Narvik, Jac. A. Brekke, Ø. Aker, Oluf Bjerck, Florø, Egil A. Caspersen, Strømmen, M. Didriksen, Bardu, Arvid Evjen, Tromsø, H. J. Grundt, Oslo, Albert Gustafsson, Vollen i Asker, Jon Helness, Oslo, D. Hvalrygg, Tønsberg, Th. Iveland, Birkeveit, Birger Johansen, Drammen, Olav Kristensen, Narvik, Johan Lie, Mo i Rana, Thoralf Larsen, Tyssedal, O. R. Mæhle, Sandnes, Karl Netland, Voll på Jæren, Nils. A. Nilsen, Bodo, Kristian Oftedal, Jørpeland, Finn Opsahl, Koppang, Maghild Rinnan, Trondheim, Carl Fr. Schröder, Trondheim, Ellinor Solberg, Trondheim, Olav Steinøygaard, Sakshaug, L. Stormbo, Oslo, Bj. Sunde, Florø, Th. Sunde, Gartland, Ivar Tangen, Steinkjer, Håkon Tokle, Isfjorden, Torolv Tveiten, Lø om Steinkjer.

1 poeng.

Reidar Aadne, Oslo, Aage Bruvoll, Florø, Per Bø, Fåvang, Trygg Eriksen, Bodo, Tor-mod Gjestland jr., Herøya, H. Gunnes, Skien, Hans Jacobsen jun., Vestby, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Bj. Sylvin, Oslo, T. Taugbøl, Skogn st., Leo Tvedt, Tyssedal.

For februar- og marskonkurransen skal Johan Lie, Mo i Rana, ha 4 poeng, og Fr. Fraas, Grorud, ha 1 poeng. Navnene var falt ut i fortegnelsen.

Ved loddtrekning gikk første premie, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, til fru Magnhild Rinnan, Trondheim, og annen premie, kr. 10,— i kontanter, til Karl Netland, Voll på Jæren. Premiene vil bli sendt vinnerne i posten.

NY AUTORISERT BRIDGELÆRER.

Norsk Bridgeforbund har meddelt autorisasjon som bridgelærer til herr David Lindberg, Trondheim. Herr Lindberg er den første autoriserte bridgelærer nordenfjells.

Det er gledelig hver gang en ny bridgelærer bli autorisert utenfor Oslo. Det er så altfor få av dem, og selv om det er flere som er blitt autorisert i det siste året, er det fremdeles et skrikende behov.

Er skvis vanskeleg?

Spel nr. 47 i Midsems «Tredje 100 spill fra mesterhånd» har gledd meg mykje. Ikkje so mykje for sjølve spelet si skuld som for det at det syner at den spelforma som ein kallar press* (skvis), likevel må vera vanskelegare enn dei fleste som no skriv om bridge, vil vedgå. Spelet er dette:

♠ 10 8 6 2	♠ E D 4	N V Ø S	♠ K Kn 9 5
♥ E D 9 4	♥ 10 6 3		♥ K 8
♦ 10	♦ D 5 3 2		♦ Kn 9 8 7
♣ Kn 8 7 2	♣ D 9 6		♣ 10 4 3
	♠ 7 3		
	♥ Kn 7 5 2		
	♦ E K 6 4		
	♣ E K 5		

Og so kjem kommentaren:

«Syd spilte 3 grand, rimelig nok etter kortene. Vest åpnet med hj. 4, og Øst—Vest tok 3 hjerterstikk. På det tredje la Øst sp. 9, og Vest spilte så sp. 2. Nord la lavt, og Øst fikk for knekten. Han skiftet så til kløver.

Syd tok 3 kløverstikk og 3 ruterstikk. — Her blir ruterne stoppet, og etter Østs styrkekast i spar ville sikkert sparaksen ikke lykkes.

Syd trakk så hj. kn. og la ruter hos Nord. Selv holdt han sp. 7 og ruter 6. Og Øst? Han måtte enten legge sin siste ruter eller blotte sin sp. konge. Han var altså skviset. Han sa: «Syd har spilt me-

get godt; det er en kunst også å kunne utnytte motpartens feil.» «Feil?» spurte Vest. «Ja, unnskyld makker; men det var vel helt unødvendig på det tidspunkt å spille toeren i spar for å vise en 4-kortfarge. Du burde ha trukket tieren (ingen risiko, da 10 og 8 er like gode når jeg har lagt nieren); da ville Nord's spar kommet i en slem klemme, og noen skvis på meg kan Syd da ikke få til.»

Hvilket Vest måtte erkjenne — for sent.»

Her sluttar kommentaren, og det ser soleis ut til at korkje den arme Vest, eller meistarspelaren Sør har sett at presset mot Aust kan gjennomførast like godt om Vest spelar slik som Aust vil. Vilkåret for presset er det same, nemleg at sp. konge sit hjå den motspelaren som i tilfelle har hald i ruter. Skilnaden er berre at presset no kjem til å likna meir på eit Vienna coup.

Sør let sp. 10 gå, men stikk neste spar med esset. Han spelar so 3 gonger kløver og er inne sjølv. Når han so spelar hjerter kn., må Aust anten leggja spar konge eller ofra ruterhaldet, medan Nord kan leggja ein ruter (ja to om so var) utan å missa taket over spelet.

Når presset kan gjennomførast på denne måten, kjem det av at Sør friviljugt kunne ha ført spelet slik ogso etter det innleiingsspelet som vart førd då spelet vart spela. Nord kan sjølv friviljugt ta ut spar ess før han går laus på ruterne (brukar kløver D. som inntak), og ein får da eit ekte Wienkup.

T.

*) Det er helt i sin orden av hr. T. å foreslå ordet press brukt i stedet for skvis. Men det er et stivt stykke når han taler om den spilleform ein kallar press. Eg kallar, må hr. T. mene.